

BORSSZEM JANKÓ

Az osztrák Jézus.

— Engedjétek hozzám jönni a kisdedeket! Gyere te is, Poloniuskám!

Polonius. Nem játszom!

Krakovianka.

I JÁRKÁL, ki járkál ott a temetőben?

Eltemetett nemzet szomorú sirjában —

Lengyelország földjén, Krakó városában?

Hol a hősök porát hóhérok taposták,

S hol a szent gyász csöndjét megzavarni vétek!

Ki járkál, ki járkál ott a temetőben?

Ki akar egy népet, eldarabolt testtel

Mozdulatlan látni sötét koporsóban?

Nem lehet ott vigan, jó kedvvel mulatni,

Szemeknek ott nincsen kellemes látványa!

Ott a város, falu mind egy szálíg sirkő,

Csak az van rá írva: finis Poloniae!

De mi ez? Mily lárma, mily ünnepi zajgás?

E zaj nem följáró kísértetek zaja.

Ez a harangzúgás nem éjjéli harang,

Ez az ágyu-dörgés nem pusztulás hangja;

Ha nem föltámadás, valami nagy csoda!

Hisz ez nem a halál bús országa többé!

Itt még élet honol, e népben van élet!

Fölvonul egy nemzet, melyet holtnak hittek,

Fölvonul a multnak ősi pompájában,

Büszkén a nemesség hősi jelmezében;

Lobogói alatt Lengyelország népe,

S a ki látja Krakót, esküt merne tenni,

Most vonul be *Lengyelországnak királya.*

S jön a lengyel nemzet hódolatát tenni,

S megmutatni azt, hogy él még *Lengyelország!*

Repülj hát fehér sas! Szárnyad suhogóját

Csattogtassad büszkén s repülj magasan fenn

Egész Lengyelország viruló határán.

A hármás halomnak fölmagasló csúcsán,

A négyes folyamnak partján összeállva,

Üdvözetünk harsog feléd, hű barátok:

Hogy mint vala régen —

Most is magyar ember legyen a királytok!

Pénzügy.

PÉNZSZÜKSÉG nagy baj, de még nagyobb a pénzbőség. Uszunk a milliókban s fejünk fölött összecsap a készpénz romboló árja, melyből nincs menekvés. Nem tudunk mit csinálni a pénzzel s előbb-utóbb okvetlenül koldussá gazdagodunk.

Ily körülmények közt kivételes rendszabályokhoz kell folyamodnunk, melyek tán a következő főpontokban nyerhetnek kifejezést:

1. A kölcsön kínált pénzt elfogadni kiki köteles. Az el nem fogadó egy héttől egy évig terjedhető milliomosságra ítélthetik.

2. A ki kamatot akar fizetni, ezen kamatlábatlankodásért huszonötöt kap, még pedig aranyban, ismétlés esetében pedig a magyar bank pénzébe záratik.

3. Aki állami pénztárnál fizetni akar, mint az államot nyilván károsítani akaró hazaáruló pörbe fogatik és a befizetni szándékolt összeg háromszorosának nyakába szózáásával büntethető.

4. Az adók tovább is főnállanak, de a kezelés egyszerűsítése végett az adófizetők maguk tartoznak azokat követni, beszédni, nyugtázni s értékesíteni, mely miveletről kiki csak magának felelős.

5. A késedelmes adófizetők a kincstár részéről késedelmi jutalmakkal sújtatnak.

6. Aki egyszer ily eljárás áldozata lett, adófizetői jogaitól eo ipso meg van fosztva és soha többé adót nem fizethet.

7. A takarékpénztárak betéteket ugyan tovább is elfogadhatnak, de csak a betévők tudta nélkül.

8. A bélyegköteles beadványok ezental csak bélyegtelen papirosra irandók, ellenben az állami hivatalok kibocsátványai, az eddigi formulárek mellőzésevel, aranyjradéki iverk hátlapján fogalmaztatnak.

9. A váltótörvényeséknél előforduló váltóügyek a váltók elégetésével brevi manu intézendők el.

10. Váltók kiállítása, illetőleg elfogadása eo ipso váltóhamisítás gyanánt minősítettik.

11. Egy millió alul kölcsön kérni, vagy egy milliót meghaladó kölcsönt megtagadni, senkinek sem szabad.

Ily rendszabályok által a nyomasztó pénzbőségben legalább némileg lehet segíteni.

Angol-afgán ügy.

I. Interpelláció ö angol felsége kormányához.

Határozott választ kívánok, mely pontokat fogjuk Afganisztánban megszállva tartani. JOHN BULL.

* * *

II. Válasz John Bull urnak.

Ő felsége kormánya huszonnégy órai meggondolási határidőt kér, mielőtt a föltett kényes kérdésre válaszolna. HARTINGTON.

* * *

II. Ejub kánnak Kandahár előtt.

Legyen szives engemet arról értesíteni, Afganisztán mely pontját fogja nekünk meghagyni? Válasz fizetve.

HARTINGTON.

A ZAGYVA-TÁBORBAN.

S—y P—I. No hiveim, vitézek! Ezennel kimondom a hadi tanács határozatát: hogy hőiesen addig koplalunk, míg ezt a várat ki nem éhezettük.

LYRA.

„Heine“.

— Magyarra fékomteremtette: Sándoráy Endrő. —

Unter'm weissen Baume sitend
Hörst du ferne Winde schrillen,
Siehst wie oben stumme Wolken
Sich in Nebeldecken hüllen;

Siehst, wie unten ausgestorben
Wald und Fluß, wie kahl geschoren;
Um dich Winter, in dir Winter;
Und dein Herz ist eingefroren.

Plötzlich fallen auf dich nieder
Weiße Flocken, und verdrossen
Meinst du schon mit Schneegestöber
Hab' der Baum dich übergossen.

Doch es ist kein Schneegestöber,
Merkst es bald mit freud'gem Schrecken;
Dust'ge Frühlingsblüthen sind es,
Die dich necken und bedecken.

Welch ein schauerfüßer Zauber!
Winter wandelt sich in Maie,
Schnee verwandelt sich in Blüthen
Und dein Herz es liebt auf's Neue.

In dem Walde spricht und grünt es
Fast jungfräulich lustbekommen;
Doch die Sonne lacht herunter:
Junger Frühling, sei willkommen!

Nachtigall! auch dich schon hör' ich,
Wie du stötest seligtrübe
Schluß und langeog'ne Töne,
Und dein Lied ist lauter Liebe.

Leise zieht durch mein Gemüth
Liebliches Geläute.
Klinge, kleines Frühlingslied,
Kling' hinaus in's Weite.

Kling' hinaus, bis an das Haus,
Wo die Blumen sprechen.
Wenn du eine Rose schauft,
Sag' ich laß' sie grüßen.

Die blauen Frühlingsaugen
Schau'n aus dem Gras hervor;
Das sind die lieben Weilchen,
Die ich zum Strauß erkor,
etc.

A böles fa alatt hevervén,
Hallod szelek csikorgását,
S látod ködpokróczba hül ni
Néma felhők szivkorgását.

Látod amint lent kihaltak,
A megnyírott erdő stornác.
Tél körülted, benned is tél,
Szűd fagy, érzesz ilyen formát.

Hirtelen csak hullongnak rád
Fehér czölöpök mogorván,
Hegyibéd a hó zivatar
Fáról szakad rád, kotorván.

Hanem ez nem hó zivatar
Örvendezve rémülsz bele,
Ez a tavaszi virágok
Ingerkedő Bűdec kere.

Édes-savanyu varázslat
A tél ime májává vál,
A hó változik virággá
És vörösed újra számlál.

Az erdőben spriczel, zöldel
Szűzies kéjrekedéssel,
Hanem a nap csak neveti
Servus ücsém, mirt késel?

Éji epe serrkedsz, hallom,
Furulyálgatsz busboldogan.
Hosszu hangon csukladozol,
Merő szerelem dalodban.

Csendesen utat veszen
Szűmön át harangszó,
Csendülj apró énekem,
Messzire légy hangzó.

Csengj addig az ablakig
Hol nyíl cyclamenkém,
Ha látsz ottan valakit,
Mond: hogy van szerencsém.

A kikeleti kék szemek
A fűből rám mosolygnak,
A violák, ezek miket
Strucz ül szántam magamnak. stb.

* A »Herz« t. i. a magyar kártyában »vöröset« jelent.
A fordító.

Durch den Wald im Mondenscheine
Sah ich jünger Elfen reuten;
Ihre Hörner hört' ich klingen,
Ihre Glöckchen hört' ich läuten.

Ihre weiße Röflein trugen
Gülden- und Hirschgeweih' und flogen
Rasch dahin, wie wilde Schwäne*
Kam es durch die Luft gezogen.

Lächelnd nickte mir die Königin,
Lächelnd im Vorüberreiten,
Galt das meiner neuen Liebe,
Ober soll es Tod bedeuten?

* Az érdemes fordító itt alighanem egy gyászos lapsus oculi-
nak lett áldozata, aki »Schwäne« helyett hamarjában azt találta
olvasni, hogy »Schweine« A kiadó.

Holdvilágnál, át az erdőn
Rostálnak a tizenegyek,
A szarvaik harsogtatnak
Csöngetyüik csilingelnek.

Apró fehér rózsaszálak
Forintos zsidóajt* hordtak
S mint vaddisznók fent a légben
Oly vadak, oly gyorsak voltak.

S nyájasan int a királyné,
Ahogy mellettem elrostál.
Uj szerelmem illeté-e?
Avagy azt jelenté halál?

*) Ez bővebb magyarázatra szorul. A »Hirschgeweih« azt je-
lenti, hogy a Hirsch ur »Weih!«-t kiabált. A sűrű weih-kiabálás
természetesen Geweih. A fordító.

„Petőfi“.

Németre letette: **Aignerffy Abajos.**

Furfangos borivó.

Megiszom én a bort, mert szeretem,
De néha megy belém nagy nehezen;
Azonban rajtam nem fog ki soha,
Minden dolognak van oka-foka.

»A kancsó zsarnok szív« — azt gondolom
»Ki kell belőle a vért ontanom!«
Se gondolatra kancsóm kiürül,
Készítették bár feneketlenül.

Szerelmem vándorai.

Kél a hold, az éj lovagja;
Hold kíséretében,
Mint hűséges apród, a kis
Esti csillag méggyen.

Indulóban vagyok én is,
S nem megyek magamban:
Holddal esti csillag, velem
Égő szerelmem van.

Csak eredj hold, csak eredj a
Barna éjszakához;
Megyek én is, megyek én is
Barna kis leányhoz.

Szerelmem zugó tenger.

Szerelmem zugó tenger;
De most zugása nem ver
Óriási hánykodás közt földet és eget:
Elszenderült, miképen
A gyermek bölcséjében,
Ha hosszan jajgatott és hosszan könnyezett.

Der versifigte Weintrinker.

Ich trinke den Wein, denn ich hab' ihn gern,
Doch thut er mich manchmal unangenehm stö'n,
Uebrigens aber: ich sitz ihm nicht auf,
Denn jed's Ding hat sein' Nagel, und hat seine Schrauf'.

Kannentyrann ist das Herze, so mein ich,
Sein Blut muß vergießen, vergießen den Wein ich.
Bei diesem Gedanken der Wein verrint sacht,
Hätt man's Faß selbst ohne Boden gemacht.

Wanderburschen der Liebe.

Mond geht auf, der Ritter der Nacht;
Es thut den Mond begleiten,
Gleich wie ein treuer Page zumal,
Der Abendstern von weiten.

Im Marsch begriffen bin auch ich,
Ich wandle nicht alleine,
Mit dem Monde der Stern, und mit mir
Wandelt die Liebe, die meine.

So geh nur du Mond, und trolle dich fort
Zu deiner Nacht der dunkeln,
Ich geh' ja auch zur braunen Maid
Um mit ihr im Dunkeln zu munkeln.

Meine Liebe ist ein brausend Meer.

Meine Liebe ist ein brausend Meer,
Doch jest sein Brausen nimmermehr
Wirft Wellen zwischen Himmel und Erden,
Sie ist eingeschlafen fein
Wie das Kind in seinem Bettlein
Nach dem es hatte Beschwerden.

A sima habtükörben
Evez föl és le lélkem,
Szelíd merengésnek hintázó csónakán:
Partjáról a jövőnek,
Csattog felém lágy ének . . .
Te énekelesz, remény, te, kedves csalogány.

Gyere, lovam . . .

Gyere, lovam, hadd tegyem rád nyergem!
Galambomnál kell még ma teremnem.
A kengyelbe most teszem bal lábam,
De lélkem már a galambomnál van. stb.

Mit nem tettem volna érted . . .

Mit nem tettem volna érted,
Szép kis szöke gyermekem!
De szerelmem be mutattam
Megtiltotta végzetem.

Az egész, mi életemben
Érted tennem lehetett,
Annyi, hogy a koporsóba
Én t e v é m be tetemed.

Im glatten Spiegel der Welle
Kudert fürbaß meine Seele
In des Traumes wiegenden Böten.
Es klingt zu mir von fern
Wie von Zukunft's Ufern
Der Hoffnung Nachtigallflöten.

Komm, mein Pferdchen . . .

Komm, mein Pferdchen, will den Sattel schnallen!
Muß noch heut beim Täubchen sein, dem drallen.
In den Bügel setz' den linken Fuß ich,
Meinem Herzen rasch nach hinten muß ich, etc.

Was hätt ich nicht . . .

Was hätt' ich nicht für dich gethan,
Du schöne, blonde Maid!
Doch durft ich dir vorstellen nicht
Ach, meines Herzens Leid.

Denn All's was für dich thun ich konnt'
Bei meiner armen Seel'
War, daß ich in den Sarg dir legt'
Ein unschuld'ges K a m e e l !

— Balatoni távuszás. —

Krricsi dear,
Ugy feszül a keblem, hogy ázt
hiszem, a levegőbe rrepülök. Még
megteszem és ákkor a levegőben, á
vizben s á turrfon első á mágyárr.
Vive Mersich, hurrah for Tallós,
éljen Szekrrenyessy, ki á vizet csak
egy nyesi. Sikerrült rrim, by Jim!
Tehát: hurrah!

A cheer for brave Kálmus, á ki
átusztá á mágyárr tengerrt. Há krrix-
ügyérnek volnék, megtenném őt
kapitányból mágyárr tengerrnágynák.
Krrics, Krrics, I tell you, c'était grandifiquant!
honorimorphe!!! admirabulistique!!!

Lord Byron átusztá á Bosporrust Herrótól Leánderrig,
de nem á Bálátont Siófoktól Furredig. Pedig
micsodá egy kis bosporrscirrozó tengerrviz á nágy Bálá-
tonhoz, a Platten-Oczeánhoz képest? Egy kánál kés és
villá nélkül. Egy lábfürdő, mely a Boccá-ig sem érr.
Egy szelid lavoír, mely teljesteli lavoír-vivre-rrál! Vihárr
egy pohárr vizben, de pohárr és vihárr nélkül. Merrt
hiábá, c'est le Bala-ton qui fait le musique. És minő

czigányzenét csinált! Az észákketeldélnyugátiszél vihárrá
növe fenekedett á vizen, de á bátorr uszó még sem fenekedett meg.
He went through it! Átusztá á Bálátont á körrömprróbaig,
sőt a kárrörrömprróbaig, merrt még á kik ellene fogadták is,
tápsolni kénytelenek. Tápsolt is áz egész amphibethéâtre.
Hiábá, mindig fogás gyerrek volt; le is gyözte á fogást á sáját
terrületén. An ichthysaure Arbeit, by Saint Lavaterproof!

Merrt hát, yon know, á Bálátón vize nem szódáviz,
de nem is uszodáviz, és több quáterrká ván benne, mint á
mennyit hét órrá állát egy szomjás legény meg tud inni.
Enfin, tény ámi tény; távály fránccziá vendégeink ázt
kiáltották, hogy: »Vive la nation hongroise!« — most meg ázt
kiáltánák, hogy: »Vive la nation magyare!« Herst, i sag d'r,
mikorr visszátekintek árrá á 20,000 elmult tempórrá, csak ázt
mondhátom, hogy: »Tempi passati!« Merrt ilyent nem mutát föl á
Szájná, Májná és Krájná együtt sem. Mikorr végrre párrrrá szállt,
könyeimel töröltem le rrolá á hábókát, ugy hogy egész Könyves
Kálmán lett belőle. Ó pedig nevetve mondá: »O well Monny, you turn now!«

És, by Jingo, meg is teszem. Nyomáibá lépek. Átuszom á Bálátont,
még pedig hosszábán. Perrsze hólyággál, merrt hólyág nélkül bizony
még á mákáóban sem uszom. És fölülmulom őt, — vágy legálább alul-
mulom, no merrt jól mondjá á láteinerr: »In magnatis et voluisse sat est.«

Sur ce, dearest Krrics, voltám, vágyok és leszek for everlasting your truly

WONOKLÉJ.

A MAGYAR SPORT APOTHÉOSISA.

A nemzet bárója. Milédi end dzsentlmén! Vi ár grét on ze turf, on ze vatterpruf. End vi sal bi grét etiam in ze levegő. Verstandez vous? Seromán kapándü!

Mokány Berczi. Hasze van még vir a szittyába, ha jasszonyra, kártyára nem vesztegeti!

Sanyi.

— *Diplomatikus ballada.* —

LUKAS kormány, már kék rá fót.
 Sanyi, nyergeld meg a Rárót!
 A feladás, melyet rád rótt
 A te nagy, hatalmas pártlód,
 Nagyon fontos. Sugok pár szót.
 (Mondójuk a nagy Kálmán vót!)
 S most szelelj el s tőle várj jót:
 Államtitoknokai stácójót!
 Ó volt mindig a ki pártót,
 Noha, ne is tagadd, kár vót.
 Szaladj szógám, ments egy náczjót:
 Szépet üzen nagy Kálmán s jót
 A kicsinek, ki ott Rátót
 Falvában hallgat s nem rág szót.
 Hogy, ne nézze vén Pál bárót,
 A kételyben búsan járót —
 Álljon hozzánk, kap távezát jót;
 Amit eddig a párt rá szót,
 S egyebeket, miket rátót:
 Szánja. Szíjjön vele páktot!
 Sanyi röpi a Rárót
 Azt a pókos lábón járót,
 Haj fáradni de nagy kár vót!
 Széll kezében pipaszár vót,
 Azzal ugy megüté Rárót,
 Hogy az utban, bár nem sár vót,
 A diplomatás eljárot
 Levetette. — Bö batár vót
 Melyben a vasuti stácójót,
 Abban a termet, a várót,
 Nyögve érte. Szegény Sándrót —
 Ki azt vélte, Ararát vót
 Hol kikötött: megtanítik,
 Hogy a régi deákíták
 Nem verik az órit agyon,
 Már nekik több eszköz vagyon.
 Sanyi hát hasztalan járt vót.
 Ne is emlegessék nagyon
 Most előtte: »hol van Rátót?«

A hivekhez!

IGYELMEZTETJÜK önöket, érdemes urak, hogy elboratamok, melylyel a zsidó kérdést megoldani, magát a zsidót pedig megkötnöni akarják, egy nagy tökéletlenségben leledzik. Minden javasolt eszközük csütörtököt mond, vagy csak félig sül el, holott az elébök tűzött czélt enyhébb eszközökkel, de annál biztonságban érik el, ha sikerül a n. m. kormányt amaz egy elv igaz voltáról meggyőzni, mely szerint: a zsidónak tilalmas a tanulás. — Zárja el tehát a zsidó elől a gymnáziumot s egyetemet, vonjon meg tőle minden művelődési anyagot s gondoskodjék róla, hogy

jövőre egyéb olvasmányt ne kapjon, mint azt, ami a részvények és consolok szövegét alkotja. Anyagi lévén a zsidó, a helyett, hogy az ilyen rendszabály miatt búsulna, még csak inkább örülni fog, hogy ezentul kizárólag csak a couponmetszésnek s pénzolvasásnak élhet. — Ehez képest már a jövő zsidó nemzedék nagyfoku tudatlanságba fog hanyatlani, mely tudatlanság könnyű szerrel fajul tökéletes elbutulássá. Ez az elbutulás állami eszközökkel még az által is fokozható, hogy a zsidóság szorittatik, félvéneként ismétlődő vizsgákon tudatlanságát beigazolni. Ily módon nem lesz nehéz, bárgyu nemzedéket nevelni s emberi számítás szerint a második generáció a leggyökeresebb kretinizmust fogja képviselni. — Már most csak arra lesz még szüksége, a beszámithatatlan állapotban lévő zsidóságot kuratela alá helyezni s vagyontát a nép közt felosztani. Az sem valószínűtlen, hogy akkorára már legtöbben higvelejüségből pénzüket péterfillér gyanánt Rómába, küldék, házaikat apácázárdáknak szánták s nyaralóikat a magas klerusnak hagyták, magukat pedig, mindegy szálíg az imádságos szíjukra kötötték fel.

Ez indítványunk ékesszóló előadásával Trefort oktatásügyi miniszter ur fényes színe elé, nemes vezérök: Istóczy ur járulhatna.

A „Borsszem Jankó“ antisemitái.

Börzeviczy W. M. érczei.

A román fejedelem ezredtulajdonos lett. No ez se gondolta volna, hogy a neve valaha egy ezredre szól! (So ü Jahrtausend auf ihm!)

Nem értem minek rendeznek nálunk kiállításokat, mikor viszonyaink olyanok, hogy »e i n e Fabrik stellt ihre Arbeit a u s, und d r e i stellen sic e i n.« (Bitter!)

Egy hirlapban olvasom, hogy a lengyeleket mind egyenlővé teszi a király iránti hűség. Tehát el lehet mondani: Die Loyalität ist ein Aequator bei den Polen! (Mocza, du bist ein Geistesritter, ein Witzbaron, ein Geograf!)

Azt a közmondást: »a szükség az élet iskolája«, nálunk megfordítva is lehet alkalmazni, mert itt nemcsak a szükség életiskola, hanem azonkívül az iskola életszükség! (Schmeckt nach Saphir. Aber bei 26er R. schmeckt etz nach Heine!)

Sarah Bernard igazán a korának gyermeke s a jelenkor nagyon s o v á n y. (Gott, wie mager!)

Furcsa, hogy mentől inkább ármentes valamely terület, annál inkább emelkedik árban. (Wirklich feun!)

KIRÁLYUTCZAI LEVÉL.

A Seiffensteiner Solomonhó, a schögóromhó, a háram dab otczába.

Az üskelákrul.

Drága svógorleben!

Igozán nem tadam Solomonkám, hun ál o fejem, angyi sak o dolgom azokal a beirótásal, amit nem lehet exözölni. Gandalsz tolán tán ozokat a beirótás aba a najd üskelába, amit ógy hivják: élet? No, az igaz, ebül se nem szeretnék kiszorolni, legolább o míg kionoltotom a jermekeimet. De ha az ógy fog lenni tovább is, mint van mast: a gewaltige miniszter oraságtól nem fogja hozám férni a holál és leszek mind az üt jerekeimmel és a Régikámol edjöt edj balgó izralító a madjor globuson.

Hojd hojd? fox te kérdezni; hát Bodapeschtbe nem járhatja a phiad üskelába? — mikor főzetx noczvanüt florint a gyüvedelemtül odó; hoszonüt florin fei adó; tizenkét florin pót adó; tizenkét florin ütven krojczár házberkrojczár, — és a te jereked mégis nem járhatya o pэндzedér az üskelába? Ha ebe a logikba von igóság, akor o koltosminiszter Tréfe van edj rabinos.

Pedig az ógy van; angyira ógy van, hoid már ógyab nem is lehet. Az Árpád jerek visza jüt a lateinisch üskolábul; az Otila fiom a palgáribul; o Bendeguczám az elemi normálbul; a Czilikám lángyom a mogosab töchter-üskolábul. Mind visza jüt, hojd Würschmarsky János szerent: nincs számáro hej.

Solomon! Vadjok oljon döhös mint két tekintetes Bortók Lajos ór! Én medjek az opezicziómba! Leszek szálbaland, radekál, petrelór! Hát minden esztendübe fordolja elő már mogát ez a tréfi? — hojd oztot ne mandjak: disznóság? sertes? Mert ez a jugnak a leg-najdab sertese, ho főzetek bozát és kopok érte főgét. Hun van oz o berzengericht, ami teszi nekem igóság?

Hormod éve, tavoly, az üdén, mast, mindig kül nekem toposztolni; hoid nálonk az üskela tözmentes, mert nem elég! Es kül nekem látni, hoid még a lekiseb jerekek is okorják tonolni, sak ez a herr vun Trefort ü exelencziád nem okorja tonolni, pedig ógy talállok, hoid ü valú a padra.

!Katenaságra, óperra, ficzegeporeloixerákro, töcsökre, bogorakra mindig tonálkozza mogát edj kis opro pendz, tshaknem oz üskelákra?

Pedig az üskela a número eins. Jotya nekem eszibe ere rá edj pemó, edj onekdót.

A Wolwele Gänsekrogen vót ejdszer elüjárú o zsidó kúségbe Dündesen vajd Egrezébe — már tisztán nem emléxem mogomot, ami kölömben nem is tortozza a dolaghoz. Monta a Wolwele Gänsekrogen a jólésbe: kül veni ed másedik rabinost. Vót ere rá edj ropant larment és gerüder. »Mire fel?« kiobálták a kúségi tagok. »Van mi nekünk edj naczeró rabinos, ami jó prédigos, mövelt férfió, edj todós, edj szép ember, edj kedvesch ember, edj szával: edj grószártig ember!«

Pheleli ere rá a Wolwele Gänsekrogen:

»Sü! Várjátok ed sepet, minyá fogjatok érteni mit okorom. Halgasátok ide! Milen ledjen ed rabinos? 1er is ledjen istenfélü! ez a número edj, éri 1 florin. Azetán ha todja modjorol, akor már megéri 10 florin. Ha mövelt, megéri 100 florin. Ha jó prédigos, megéri 1000 florin. És hoid ha extere még kedvesch ember is, megéri 10,000 florin. Hanem ha ebül a 10,000-bül elveszek az edjes, az istenphélés — az egész rabinos nem éri ed krojczér.

Fox érteni engimet Solomonkám. Milen kül mai világba leni edj áledolom, edj arszág? Kül neki leni sok és jó üskelák; ez az elsü, ez az 1 florin; ho van az áledelemnak pэндz is, az éri 10 florin; ho von neki ipor es kereskedes, ez éri 100 florin; konálisok és ármentes füldek, ez éri 10,000 florin; vasótak, ez éri 100,000 florin. Hanem ha üskela nem van elegendü, akor az egész áledelem edj najd svindl!

Sak eztet okortam neked mandani.

Amivel vadjok

a te szeretü svógor

SPITZIG ICSIG
üschmerettesch tsholádapa
ésch hozophi.

Gazdasági napló szeptemberre.

Több mameluk képvisele, kit a mezői munka hazaszólitott, minduntalan kiesik szerepébül és — az eke elüül akar menni.

*

A mezöket ujra bevetik, s a magyar ember a jó termést az uristennél biztosítja.

*

Födolog, hogy a vetésnél a gazda mindig jelen legyen; legolább tudja, mennyi marad az adóra a — jégesü után.

*

A pók szorgalmasan fonja hálót a nagyurak könyvetárai számára.

*

Töméskor az élelmes gazdasszony bedugya a liba fülét és sütet helyen tartja. Az emberek közt is olyan szokott legjobban meg-hizni, a ki úgy tesz, mintha se nem hallana, se nem látna.

Vén próféta.

Krajellhuber Tóbiás

mondásaiból.

Ajánlva a Muki Hobbschwandner barátjának Ódenpurgban.
(Hallgatja nemes fölényel a Barann v. Eibischteig.)

Goma! Hotyha follomi puapár mótyor dzsünnálja hányás neket a zemedra, hoty nem tudsz mótyor: mond negi, hoty aszerd vaty mótyor a szifetba. — Ota nem pelle nészhedi sengisnem.

Kontullj mintig ara, hoty te vaty a gebfizselle a czüfillidzádzionduill a Mótyoruaszágpa. Léty pizge rá ész ticsegetyél mokodat felle mentél zsiripen.

Asz etyignek fan asztad a zogázs, hoty montya mintig: »Potz Herrgott«, a mázsignag »Ach Herrchäses«. A tied zójárázs letyen: gulldur ész czüfillidzádzian! Nem gostáll semisnem ész imbonállsz.

A zsurnaliszten fan ety xindl, asz ujszák fan ety smirkász. Gifédel dzsuban három: a Preschpurger Dzeidung, asz Extrabladi, a Goartenlaube; eszeg a mieng átyug, mivel rá lifeldezing a mótyor.

Merd, sbécci, doposzdalldam már a réböllion udán, hoty a mótyorog elen nem zsoat éri a Pulver ész Plei; lekjop ellenig a zsár.

Aszongifüll jó mék ellenig a gédszini zsafag, a gédszini detteg és a gédszini százló.

Fékre: fanag nem mintig ablok alad gomiz dizollóg asz Erlaubul.

Erileg, sbécci, hoty a Putibesdba gomisz sitógat giszjárg asz iskolo Merd Natyon gelemmeden, mikua minten pidezs sitó mekenketi mokánag debed dutni mint ming, ami fatyung czüfillizird nadzion.

FÜLETLEN GOMBOK.

Aigner Lajosnál egy névtelennek versei jelentek meg; a közönség úgy szeretné ha a név helyett a versek maradtak volna el.

Egy más ikfüzapoéta meg egy kötet pásztor dalt adott ki; az olvasó szinte hallja a csordát bögni.

Veteranus.

Mokány Bertalan ur a jövő számra halasztotta előadását. Ugyanakkor köszönt be egy tanulmányos levelével Tojáss Dániel ur is, amit a süri kérdzők megnyugtatósa végett e helyen hozunk tudomásra.

A szerkesztőség.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

N.-Váradon. Már csak ne követljük a bécsiéktől, hoty tudjanak magyarul, mikor itthon is annyian vétenek a magyar nyelv ellen. A hibásan irt czim okát különben a gyorsan odalegyintett írásban is kereshetnék önök. — **Bödöni.** (Mk.) Hárman egy embernek esnek, véresre verik s aztán mind a hártam magához hívja ebédre — a főispán. Lehetséges az ilyen dolog az önök városában, mely oly messze esik Jeruzsálemtől? — **Kiltsz.** (Ada-Kaléh.) Inkább szépirodalmi lapba valók. Oda is adjuk valamelyiknek a valóban költői török sírfeliratokat. — **L. I.** Hiszen teljes életében bogaras volt szegény feje. Az isten nyugassza s ne háborgassuk álmát »az agyacs lelki élő gépének villényes naplélesztőjével.« — **H. L.** Ezer köszönet. De jól is fújja a derék poéta:

Hol nem bírsz okkal, bátran vágj kőbe botokkal!

A czél egy: diadal, bármilyen a viadal.

J. O. Majd csak egymásután, mint a falusi bíróság. — **Bpst.** »Tankönyvek, melyek a jövő tanévben én általam fognak taníthatni« kaphatók itt és it. Így hirdeti ezt a bpesti keresk. akadémia egyik tanára. De meg tán nem is tankönyveket szokás tanítani, tisztelt professor ur, hanem azok segélyével (és mekkora segélyével!) valamely tudománynak ezt vagy azt az ágát. — **„Erőmutatvány.“** Hiszen némettől elég jól van az! — **M. K.** (Bcs.) A múlt számra megkésve jött meg. A mostaniak más vágott éléje. De azért sok benne a használható s így ki nem felejtjük a sorból. — **Puskapor** (Sprny.) Ha nem mind mese, csak azt kérjük: mi igaz a dologban? — **Szentanu.** Az utcán ketten verekedtek. Mit tartozik ez ránk, ha nem élezlap-szerkesztőkről szól az ének? — **„Pista.“** (N.-Kkd.) Már miért tennék csufot egy szép ünnepből, melyhez minden templom, felekezeti különbség nélkül hozzá zúgatta üdvözlő harangszavát? Vagy csak azért kell csufot üzni belőle, mert zsinagóga? — **B.** (Krczg.) Apollo vezérleje önt az »irodalom emelésének emelésében«, de csekély érzésünk nem kedvez hajlandóságunknak, segíteni önt az érdekes munkában. — **M. H.** (Szhmr.) Nem úgy verik a zsidót!

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

A MAGYAROK EGYETEMES TÖRTÉNETE.

Irta

SAYOUS EDUÁRD,

a történelem tanára a párisi Charlemagne-lyceumban,
a Magyar Akadémia tagja.

Franciaiából fordította

Dr. Molnár Antal,

magántanár a budapesti egyetemen.

Első kötet, — ára 2 frt 50 kr.

Nagyérdemű történettudóunk: **Fraknoi Vilmos** következőleg nyilatkozik e munkáról a »**Budapesti Szemle**«-ben:

»Soha külföldi író ily alaposan nem tanulmányozta történetünk kuforrásait és nemzeti irodalmunkat s nem fogta fel oly helyesen intézményeink szellemét. Semmi sem kerüli el figyelmét. A nagy történeti munkák, a régibb s újabb forrás-publicatiók mellett a kisebb monographiakat, a folyóiratokban szétszórta cikkeket is felhasználja; sőt a régibb költői maradványokból és újabb költők műveiből is kölcsönöz korjellemző adatokat. Munkájának bevezetése teljes áttekintést nyújt hazai levéltárainkról, történeti kuforrásainkról és irodalmunkról, végre a nyugati irodalmak azon munkáiról, melyek hazánk történetére világot vetnek. E közlemény oly bő és pontos, hogy ahhoz hasonlót mi sem tudunk kezébe adni annak, ki magát e téren tájékozni kívánja. Nálunk is élvezzel s tanulsággal fogjuk olvasni. A művelt közönség azon nagy részéről, mely Horváth Mihály nagy munkájának tizen-négő kötetétől visszarúg s az iskolai compensumokban nem talál kielégítést, elmulasztottuk gondoskodni. Sayous munkája épen e közép helyet foglalja el. Magyar nyelven való közrebecsátása hasznos szolgálat... és egyuttal legméltóbb kifejezése a hálának, melylyel szerzője irányában le vagyunk kötelezve.«

UJ MAGYARORSZÁG

magyar jelenről, magyar jövőről.

Irta

ASBÓTH JÁNOS.

Ára 1 frt 50 kr.

Asbóth János nem tartozik a csüggedők közé. Ő hisz egy nagy Magyarországra, a magyar nemzetnek multjához hasonló, nagy jövőjében. Hogy miért hisz benne, hogy miképp gondolja letehetőnek: azt fejti ki e könyvben. Mint az anatóm, a physiolog, úgy kutatja a nemzeti élet minden köréneket, és nem egy könnyen talált az olvasó együtt ennyi eszmét, mely egyaránt meg epne és meggyőzne.

Tartalma a következő: **Első.** — **Politikai áramataink az utolsó évtizedben.** I. A szabadelvű áramlat. II. A conservatív áramlat III. Az elszakadási politika. — **Nemzeti műveltségünk.** — **Korszakunk művészi ideálja.** Munkácsy legújabb képéhez. — **Elkövetett eszmék.** Szépirodalmunk fejlődéséhez. — **A széklej és a magyar jellem két néfélegel.** — **Eszmék a magyar faj hivatásáról.**

Előszavában következőket mond a: »Nemzetünk nevezetes korszakait éljük. Nem az élvezés és a pinésés kora, hanem nehéz munkák, küzdelem. Panaszodhatik ezen a kis'elkü: az igaz férfisz v boldognak fogja magát vallani, ha nagy célú nagy küzdelemre alkalma van Ébredve hosszú pinéséből, félszázad óta újra hatalmasan küzd a magyar nemzet, hogy felemelkedjék a homályból régi fényére, megillető posztójára. — Váltakoznak a küzdelem esélyei. Válta-koznak lelkesedés és csüggedés. De ugy lehet, hogy a döntő bajvívás a mai nemzetünknek fog jutni. A nemzetnek meg kell feszíteni minden izmot, a legnagyobb erőfe zítésre van szüksége minden téren. — Az itten összegyűjtött cikkek, melyek közül az első négy idei folyóiratokban már megjelent, de melyek csak együtt véve nyerhetik meg valódi értelmüket, a küzdelemben keresik fel a nemzetet. Hirdetni akarják hangosan a célt, magasztalni akarják a nemzeti nagy erőnyeket, ostorozni a nagy hibákat, hogy lelkesüljünk, bátorodjunk, győzzünk.

Továbbá:

TITKOLT SZERELEM. REGÉNY.

IRTA

IFJ. ÁBRÁNYI KORNÉL.

Két kötetben. — Ára 2 frt 40 kr.

Ábrányinak e regénye a jelen társadalmi életből van merítve. Meséje a magyar arisztokracia légkörében játszik, mely legkőb a maga jellemző saját-ságában épp oly érdekesítőleg mint művészig van jellemezve. Főalakjai gróf Dálnoki Albert és neje Elza, és gróf Báthori Aurél. Az Elza és Aurél közti támadó szerelem, mely végzetes erővel fejlődik, képezi a regény alapját. Nemcsak egy költőileg, s minden részletében ragyogó phantasiával, és mély reflexiókkal előadott történet ez, hanem egyszerűsége, egy lélekteni p. obléma megoldása. Az t. i. hogy bármily nemesek legyenek is az egyének, bár mennyire szigorú ellenőrzések is érzelmeiket, a szerelem szenvedélye képes tördülni a helyzet összhangját, s a földült összhangban legyőzni minden ellenállást: de ugyanakkor a saját bukása is elérkezett, s maga is megsemmisül. Főlép e regényben az arisztokratikus osztálynak csaknem minden tipikus alakja, egy a férfimint a nő-világból. A salonok versengése, az arisztokratikus elvek, szokások, és a kaszinói élet. A regény első része egy bőios szerelmi idyll, mely falun játszik, s a szerelem fejlődése össze van kötve a politikai élet harczaival. A második kötet a személyek csatája, mely Budapesten játszik. A regényben előtorduló, s egészen érlethű alakok, s érdekesebbnél érdekesebb helyzetek rajzai, melyek mindvégig nemcsak ében tartják, de egészen lebilincselik a figyelmet, párosulnak a jeles szerzőnek már általánosan e ismert és kedvelt szellemes, szingardag, és ötletektől ragyogó irályával, — s egészben véve bármily érdekes francia regényynyel kiállja a versenyt, s a magyar regényirodalomnak diszére válik.

MOLIERE MŰVEI:

A képzelt beteg. Ford. Berczik Árpád 80 kr.
Sganarella, vagy azt hiszi, hogy meg van csalva. Fordította Szász Károly 40 kr.
A férjek iskolája. Fordította Szász Károly 40 kr.
A szeleburdi. Ford. Pauly E. — **A kelleltenek.** Ford. Kemény K. — **Scapin csinyei,** a **Sicilián.** Ford. Puky J. Egy kötetben frt 40 kr.
A nők iskolája. Fordította Szász Károly 40 kr.
A nők iskolájának bírálata. Ford. Szász Károly. 40 kr.
A pórul járt negedések. Fordította Szász Károly 40 kr.
A szerelem mint orvos. Fordította Várady Antal. 40 kr.

Továbbá:

AZ Ő LEGKEDVESEBB ELLENSÉGE.

Angol regény.

Irta: **MRS. ALEXANDER.**

Fordította

ZICHY CAMILLA.

A két vastag kötet ára 3 frt 50 kr.

Mrs. Alexander ezen érdekesítő, kellemes munkája, az új angol regényirodalom egyik legkiválóbb terméke. A ki egyszer kezébe veszi, le nem teheti, míg végig nem olvasta, oly vonzó és szellemes irály, alakjai és jellemei oly élethiven vannak elénkbe állitva s meséje oly könnyed ügyességgel van szövve Főalakja egy szép, kitűnő műveltségű, de szegény fiatal nő, kit egy öreg duszagdag bankár nőül vesz. Néhány felettelen, megelégedésben töltött év után az öreg bankár elhal s egész vagyonát unokaöccsére hagyja, ki, bár kitűnően jellemes és nemes-szívű ember, igen dolyfős arisztokrata és soha sem tudta bátyjának megbocsajtani, hogy — véleménye szerint — messallianceot csinált. Az özvegy nyomtalanul eltűnik s álnév alatt kézi-munka-boltot nyit Anglia egy félreeső kis városkájában. A büszke, előítéletekkel telt báró és a nemes, a munka által önálló, liberális eszmeűnek hódoló nő közti harcz, mely végre boldog házasságban végződik, képezi a könyv velejét s kölcsönöz annak maradandó értéket. Megkapó varázis veszi körül a szegénységgel bátran megküzdő fiatal nő alakját, ezen igazán modern hősnőt, ki a nő munkaképesítés nagy eszméjének egyik legvonzóbb, legmeggyőzőbb személyesítője.

TRÉVANNES JAKAB.

FRANCZIA REGÉNY.

IRTA **VINCENT JAKAB.**

Ára 80 krajczár.

Vincent Jakab (egy fiatal hölgy írői neve) ezen e'ös műve oly tehetségről tanuskodik, mely iróját azonnal a Revue des deux Mondes munkatársává emelte. A kitűnő irálylyal írt regény nemes irány, s a szenvedélyek összekötözését a kötelességgel csak még izgatóbbá teszi; s a helyzetek érdekesítő élethűsége, a magasabb szempontból felfogott költői igazságszolgáltatás; az egész személyek plastikailag kidomborított alakítása, oly olvasmánygy teszik e kis munkát, mely a határozott művelzet mellett még az elégedettségre kedves érzetet is hagyja hátra az olvasóban. A házassági szerelmes viszonyainak érdekes themája új és megkapó formában dolgoztatott itt fel és az egésznek alapul szolgáló erkölcsi eszme, mely szerint a nő, ki kötelességeiről megfelelkezik, nem tarthat többé számot társadalmi állásának előjögára — tanulságos, vonzó és tartós értékű műve teszik e kedves kis kötetet.

MAGYAR NEMZETI IRODALOM

történeti ismertetése.

Összeállította

BEÖTHY ZSOLT,

A középiskolák VI., VII. és VIII. osztálya számára.

I. kötet.

A legrégibb időktől Kisfaludy Károlyig.

Második javított és bővített kiadás.

Ára 2 frt.

Az ember tragédiája.

Dramai költemény.

Irta **MADÁCH IMRE.**

Ötödik kiadás. Ára 1 frt 50 kr.

Angol vászonban aranyvágással díszesen kötve és a költő arcképével 2 frt 70 kr.